

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **D. Z.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 10. 2016, č. j. 9 A 90/2013 – 58,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) usnesením ze dne 5. 11. 2012, č. j. OAM-58497-7/DP-2012, zastavilo řízení o žalobcově (dále „stěžovatel“) žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny. Stěžovatelovo odvolání proti tomuto usnesení bylo zamítnuto a potvrzeno rozhodnutím žalované ze dne 7. 5. 2013, č. j. MV-10480-4/SO/sen-2013. Proti rozhodnutí podal stěžovatel žalobu, kterou městský soud v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl. Proti rozsudku městského soudu podal stěžovatel kasační stížnost spojenou s žádostí o přiznání odkladného účinku.

[2] Stěžovatel uvedl, že nepřiznáním odkladného účinku by ztratil možnost pobývat legálně na území České republiky. Ačkoliv by byl zemi bezprostředně nucen opustit až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, nemůže být nucen k vědomému porušování zákona nelegálním pobytem na území České republiky. Má zde přitom děti a manželku, kterým bylo uděleno povolení k trvalému pobytu. Nebyl-li by kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, byli by všichni prakticky nuceni ze země vycestovat, v důsledku čehož by bylo zásadním způsobem zasaženo zejména do zájmů nezletilých dětí. Stěžovateli by tak vznikla nepoměrně větší újma, než jaká by vznikla nepřiznáním odkladného účinku jiným osobám. Stěžovatel poukázal rovněž na to, že odkladný účinek byl přiznán i jeho žalobě.

[3] Žalovaná s přiznáním odkladného účinku nesouhlasila. Uvedla, že odkladný účinek je mimořádným institutem, který by neměl být přiznáván cizinci, který nemá právo na pobyt v České republice. Poukázala pak na judikaturu, podle níž o zásah do soukromého a rodinného života může jít až v souvislosti s rozhodnutím bezprostředně vedoucím k nucenému opuštění země, neudělení víza však tento účinek nemá (usnesení Městského

soudu v Praze ze dne 2. 12. 2013, č. j. 3 A 120/2013 - 28, ve vazbě na usnesení Ústavního soudu ze dne 24. 4. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 23/11). Stěžovatel je nadto v České republice zastoupen advokátem, je tak zajištěna ochrana jeho práv i v případě opuštění země.

[4] Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem. Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je tedy podmíněna kumulativním splněním dvou podmínek: (i) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (ii) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud vycházel především z předpokladu, že nedojde-li k odkladu právních účinků napadeného rozsudku do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, bude stěžovatel pobývat na území České republiky nelegálně. Jak přitom Nejvyšší správní soud uvedl v usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, „[j]e sice pravdou, že k bezprostřednímu opuštění území ČR by mohl být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, nicméně tato skutečnost nemůže být podle názoru Nejvyššího správního soudu důvodem k zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Jen stěží lze předpokládat, že cizinec má předejít případné nenahraditelné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území ČR a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu v ČR na určitou dobu“. Na tom nic nemění ani argumentace žalované, neboť je zřejmé, že pokud by se stěžovatel chtěl vyhnout negativním právním důsledkům správního vyhoštění, musel by území České republiky opustit již po nabytí právní moci rozsudku napadeného kasační stížností. Z žádosti o přiznání odkladného účinku přitom vyplývá, že stěžovatelově manželce a jeho dvěma nezletilým dětem bylo uděleno povolení k pobytu na území České republiky, z usnesení krajského soudu o přiznání odkladného účinku nadto plyne, že stěžovatel je v České republice usazen a také zde podniká.

[6] Nepřípadný je rovněž argument, že je stěžovatel v řízení zastoupen advokátem. K právu na spravedlivý proces náleží mj. právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem či udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 - 58, nebo ze dne 5. 11. 2014, č. j. 1 Azs 140/2014 - 25). Stěžovateli by tudíž vycestováním ze země vznikla újma na tomto ústavně zaručeném právu.

[7] Stěžovateli by tedy nepřiznáním odkladného účinku hrozila nepoměrně větší újma oproti újmě vzniklé jiným osobám – žádná taková potenciální újma třetích osob totiž nebyla zjištěna. Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by byl přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti zásadně narušen veřejný zájem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí toliko odkládají. I v případě, že je správní rozhodnutí vydáno ve veřejném zájmu, neznamená nutně odklad jeho účinků

pokračování

rozpor s veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu totiž může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí.

[8] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny, a proto rozhodl tak, že kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. ledna 2017

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu